

**CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU**

**АПЕЛЛЯЦИОННАЯ
ПАЛАТА КИШИНЭУ**

2043, mun.Chișinău, str.Teilor 4,
www.instante.justice.md; email:cac@justice.md
tel.(022)76-84-88; fax: (022)66-05-89

2043, г. Кишинэу, ул. Теилор 4
www.instante.justice.md; email:cac@justice.md
тел.(022) 76-84-88; факс:(022) 66-05-89

№ _____ din _____

La № _____ din _____

23.05.2017

Dosar nr. 1a- 234/17

*Curtea Constituțională a Republicii Moldova
Mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu 28*

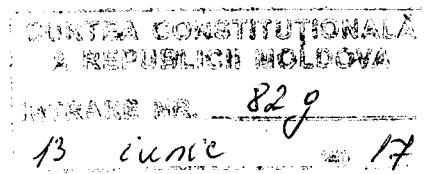
Curtea de Apel Chișinău Vă expediază pentru examinare cererea avocatului Ion Gavriiuc în numele și interesele inculpatului Mișin Serghei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate inițiată în conformitate cu art. 135 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova și încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 prin care a fost admisă cererea avocatului Ion Gavriiuc în numele și interesele inculpatului Mișin Serghei, cauza penală nr.234/17 de învinuire a lui Sidlețchi Iurie Grigore, Mișin Serghei Igori, Bazatin Vitalie Vasile învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) CP al RM, Strelețchi Evgheni Vladimir învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) și art. 332 alin.(1) CP al RM.

*Anexă: încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 (4 file)
cererea avocatului Ion Gavriiuc (12 file)*

*Judecătorul
Curții de Apel Chișinău*

Oxana Robu

ÎNCHEIERE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Oxana Robu

Judecători:

Liubovi Brînza și Igor Mânăscurtă

Grefier:

Marina Bîrîiac

Cu participarea:

Procurorului:

Sergiu Brigai

Avocaților: Ion Ciofu, Ion Gavriiliuc, Sergiu Spoială, Mihail Balaban

Examinând în ședință publică în ordine de apel, apelul declarat de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, Veaceslav Cernalev împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 ianuarie 2017 în cauza penală de învinuire a lui **Sidlețchi Iurie Grigore, Mișin Serghei Igori, Bazatin Vitalie Vasile, Sterlețchi Evgheni Vladimir** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal al RM, și -

CONSTATĂ:

1. În procedura Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău se află în proces de examinare cauza penală de învinuire a lui **Sidlețchi Iurie Grigore, Mișin Serghei Igori, Bazatin Vitalie Vasile, Sterlețchi Evgheni Vladimir** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod Penal al RM.

2. În ședința de judecată a instanței de apel avocatul Ion Gavriiliuc în numele și interesul inculpatului Mișin Serghei a solicitat sesizarea Curții Constituționale în privința verificării controlului constituționalității alin. (1) art. 328 Cod Penal în partea ce vizează sintagma „*dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice*”.

Autorul sesizării excepției de neconstituționalitate indică că infracțiunea prevăzută de alin. (1) art. 328 Cod Penal cu consecințele de cauzare „a daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice” este definitivă extrem de vag și imprecisă în Codul Penal, nu este una previzibilă pentru subiecții cărora se adresează această normă, în măsura în care aceștia să-și poată adopta comportamentul în sensul respectării Legii penale, ceea ce transformă norma penală dată în una imprevizibilă și ca consecință neconstituțională.

După gradul de descriere a laturii obiective a infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, dispoziția alin. (1) art. 328 Cod Penal se situează la nivelul unei grave deficiențe tehnico-legislative, care incontestabil are un impact negativ asupra actului de înlăptuire a justiției.

În special, se obiectează asupra modului de descriere a urmărilor prejudiciabile ale acestei infracțiuni, desemnate prin sintagma „*daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice*”, întrucât textele de lege enunțate au o natură

estimativă, sunt vagi și imprecise, există riscul real de instaurare a arbitrarului judiciar.

Se accentuează că infracțiunea specificată în alin. (1) art. 328 Cod Penal, fiind o componentă materială de infracțiune și de pericol, se consideră consumată din momentul survenirii urmărilor prejudiciabile, deci producerii *daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice și juridice*. În caz contrar, (lipsa daunelor considerabile) acțiunile pot fi calificate conform art. 313 Cod Contravențional, când fapta poate fi cauzatoare de prejudicii, însă ele nu ating proporțiile considerabile, ce se deduce din sintagma de la art. 313 Cod Contravențional – dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Potrivit teoriei dreptului penale al Republicii Moldova, reieșind din prevederile alin. (2) art. 126 Cod Penal, prin daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice se înțelege: caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate de stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. În acest caz, nici situația de fapt a prejudiciului, nici situația descrisă de acuzator în actul de învinuire nu corespunde cărorva indici legali a definiției daunelor. În consecință, clarificarea și atribuirea de conținut noțiunii de daună considerabilă rămâne la liberul arbitru al acuzării de stat și a instanței de judecată, aprecierea gravității consecințelor fiind una exclusiv subiectivă.

3. În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel avocatul Ion Gavriiliuc în numele și interesul inculpatului Mișin Serghei au solicitat admiterea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate inițiată în conformitate cu art. 135 alin. (1), lit. a) din Constituție.

Avocații Ion Ciofu, Sergiu Spoială, Mihail Balaban și inculpații Sidlețchi Iurie, Bazatin Vitalie, Strelețchii Evghenii au susținut cererea avocatului Ion Gavriiliuc privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Acuzatorul de stat Brigai Sergiu în ședința de judecată nu a susținut cererea avocatului Ion Gavriiliuc privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Partea vătămată Maria Bouroșu nu a susținut cererea avocatului Ion Gavriiliuc privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

4. Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de apel consideră că cererea apărării urmează a fi admisă referitor la verificarea constituționalității alin. (1) art. 328 Cod Penal al RM din următoarele considerente:

5. Articolul 328 alin. (1) Cod Penal al RM prevede răspunderea peanlă pentru săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Conform art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentința poate fi atacată cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei.

Potrivit art. 414 alin. (2), (3) Cod procedură penală, (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Conform art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, (2) În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În conformitate cu art. 7 alin. (3) Cod procedură penală, dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională.

Conform art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția RM, Curtea Constituțională rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție.

Prin Hotărârea Curții Constituționale RM nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate) s-a examinat sesizarea depusă la Curtea Constituțională la 9 decembrie 2015, în temeiul articolelor 135 alin. (1) lit. b) din Constituție, art. 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. d) din Codul jurisdicției constituționale, de către Curtea Supremă de Justiție, pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova hotărând:

În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

-obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

-excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

-prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

-nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea prezentei hotărâri, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul (1), lit. a) și g) din Constituție și astfel cum au fost explicate în prezenta hotărâre, în conformitate cu considerentele menționate în cuprinsul acesteia și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională.

Conform art. 135 alin.(1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

Instanța de apel, verificând întrunirea condițiilor invocate în Hotărârea Curții Constituționale RM nr. 2 din 09.02.2016, în cererea înaintată de către apărător în cadrul ședinței de judecată și stabilind întrunirea condițiilor menționate, a ajuns la concluzia cu privire la admiterea cererii apărării și sesizarea Curții Constituționale referitor la verificarea constituționalității alin. (1), art. 328 Cod Penal al RM în partea ce vizează sintagma „dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”.

În temeiul art.7 alin. (3) Cod procedură penală, instanța de apel va dispune suspendarea procesului penal.

6. În baza celor expuse *supra*, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 342 Cod de procedură penală, art. 135 alin. (1), lit. a) și g) din Constituția RM, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

DISPUNE:

Se admite cererea avocatului Ion Gavriiliuc în numele și interesul inculpatului Mișin Serghei privind ridicarea excepției de neconstituționalitate inițiată în conformitate cu art. 135 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova.

Se ridică excepția de neconstituționalitate privind controlul constituționalității prevederilor de la alin. (1), art. 328 Cod Penal al RM în partea ce vizează sintagma „dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”.

Se suspendă examinarea cauzei penale în ordine de apel până la examinarea sesizării de către Curtea Constituțională.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător:

Oxana Robu

Judecător:

Liubovi Brînza

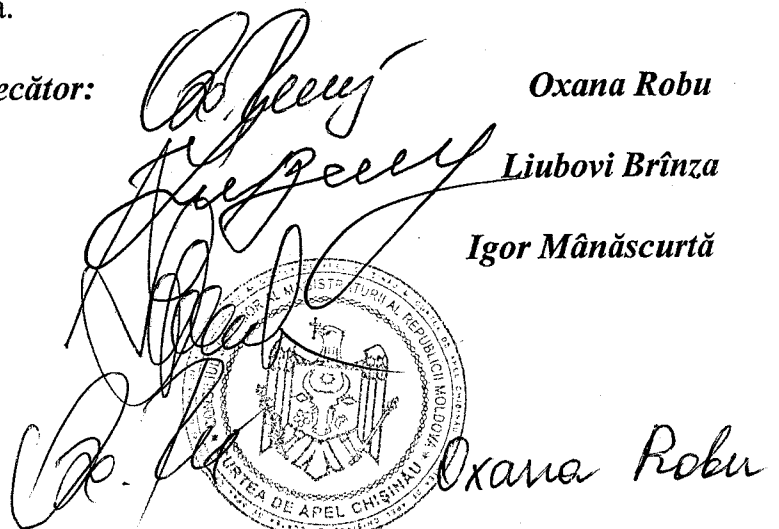
Judecător:

Igor Mânăscurtă

COPIA CORESPUNDE
CU ORIGINALUL

Data _____ Semnătura _____

Judecătoarea

Oxana Robu

CURTEA de APEL CHIȘINĂU

avocatul Ion Gavriliuc

în numele și interesele inculpatului Mișin Serghei

CERERE

privind ridicarea excepției de neconstituționalitate

inițiată în conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție

I. AUTORUL SESIZĂRII: avocatul Ion Gavriliuc

apărător al inculpatului Mișin Serghei, învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal.

II. OBIECTUL SESIZĂRII:

Prezenta sesizare are ca obiect exercitarea controlului constituționalității dispoziției alin.(1) art. 328 Cod penal, în partea ce vizează sintagma „*dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice,*”.

III. LEGISLAȚIA PERTINENTĂ:

1. Prevederi relevante ale Constituției Republicii Moldova (M.O.1994, nr. 1) sunt următoarele:
Articolul 1. Statul Republica Moldova

(....)

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic. În care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 4. Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7. Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 8. Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținând dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

Articolul 15. Universalitatea

Cetățenii Republicii Moldova beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

Articolul 23. Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative

Articolul 66. Atribuțiile de bază

Parlamentul are următoarele atribuții de bază:

(.....)

c) interpretează legile și asigură unitatea reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării;

Articolul 134. Statutul

(1) Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova.

(2) Curtea Constituțională este independentă de orice altă autoritate publică și se supune numai Constituției.

(3) Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească și garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.

Articolul 135. Atribuțiile

(1) Curtea Constituțională:

a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

Articolul 140. Hotărârile Curții Constituționale

(1) Legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare Curții Constituționale.

(2) Hotărârile Curții Constituționale sînt definitive și nu pot fi atacate.

2. Prevederi relevante ale legii cu privire la Curtea constituțională, nr. 317 din 13 decembrie 1994 (M.O. 1995,nr.8) sunt următoarele:

Articolul 4. Atribuțiile

(1) Curtea Constituțională:

a) exercită la sesizare controlul constituționalității legilor, regulamentelor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și dispozițiilor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

(.....)

(2) Competența Curții Constituționale este prevăzută de Constituție și nu poate fi contestată de nici o autoritate publică.

3. Prevederi relevante ale Codului jurisdicției constituționale, nr. 502 din 16 iunie 1995 (M.O.nr. 53-54) sunt următoarele:

Articolul 2. Autoritatea de jurisdicție constituțională

(1) Unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova este Curtea Constituțională.

(2) Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească, garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.

Articolul 4. Competența în materie a Curții Constituționale

(1) În exercitarea jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională:

a) efectuează, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

(.....)

(2) Se supun controlului constituționalității numai actele normative adoptate după intrarea în vigoare a Constituției Republicii Moldova - 27 august 1994.

(3) Curtea Constituțională examinează în exclusivitate chestiuni de drept.

Articolul 7. Presunția constituționalității actelor normative

Orice act normativ, precum și orice tratat internațional la care Republica Moldova este parte, se consideră constituțional pînă cînd neconstituționalitatea lui va fi dovedită în procesul justiției constituționale, cu asigurarea tuturor garanțiilor prevăzute de prezentul cod.

Articolul 7¹. Acțiunea actului sesizat

(1) Acțiunea actelor supuse controlului constituționalității, sesizate în modul corespunzător la Curtea Constituțională, care afectează sau se referă la domeniile stabilite la alin. (2) poate fi suspendată pînă la soluționarea în fond a cauzei cu emiterea unei decizii sau hotărâri definitive.

(2) Se poate dispune suspendarea acțiunii:

1) actelor care afectează sau se referă la următoarele domenii:

(.....)

e) principiile fundamentale privind proprietatea;

174

4. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului, în vigoare pentru Republica Moldova din 12.09.1997

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil

Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil

Articolul 7. Nici o pedeapsă fără lege.

1. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care la momentul săvârșirii nu constituia o infracțiune potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât cea aplicabilă la momentul săvârșirii infracțiunii.

Articolul 13. Dreptul la un recurs efectiv.

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Articolul 17. Interzicerea abuzului de drept.

Nici o dispoziție din prezenta Convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta Convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de această Convenție.

5. Prevederi relevante ale Declarației Universale a Drepturilor Omului ratificată prin Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova nr. 217 din 28.07.1990

Articolul 11.

(.....)

Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care nu constituiau, în momentul când au fost comise, un act cu caracter penal conform dreptului internațional sau național. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai grea decât cea care era aplicabilă în momentul când a fost săvârșit actul cu caracter penal.

6. Prevederi relevante ale Hotărîrii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova

53. Pornind de la natura subsidiară a mecanismelor CEDO, statele membre au obligația de a extinde mecanismele de protecție a drepturilor omului la nivel național, în conformitate cu angajamentele ce derivă din procesul de eficientizare a CtEDO, asumate în cadrul Conferințelor de la Interlaken (18-19 februarie 2010), Izmir (26-27 aprilie 2011) și Brighton (19-20 aprilie 2012).

60. Curtea menționează că accesul liber la justiție constituie un aspect inerent al dreptului la un proces echitabil, principiu complex, cuprinzând mai multe relații și drepturi fundamentale, prin care se poate garanta exercitarea lui deplină. Fără un acces efectiv la o instanță, drepturile oferite justițiabililor ar fi iluzorii.

61. Astfel, dreptul de acces la justiție este înțeles ca un drept de acces concret și efectiv, care presupune că justițiabilul să beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act constituind o atingere adusă drepturilor sale.

62. Curtea reține, că pentru asigurarea protecției efective a drepturilor omului, nu este suficient a consacra drepturile materiale și a preciza pe cale constituțională condițiile minime pentru realizarea unei justiții echitabile, condiții întregite cu legi organice cu privire la organizarea și funcționarea instanțelor judecătorești. Este necesar, de asemenea, a stabili unele garanții procedurale de natură să consolideze mecanismele de protecție a acestor drepturi. Prin respectivele garanții procedurale, dreptul la un proces echitabil urmează a fi asigurat, în consecință, efectiv și eficace.

63. Curtea subliniază că dreptul la un proces echitabil presupune *eo ipso* prezumția de conformitate a actelor normative interpretate și aplicate de instanța judecătorească în actul de înfătuire a justiției cu normele constituționale și legislația internațională.

64. În acest context Curtea reține că soluționarea unui litigiu nu poate implica promovarea unui drept prin intermediul unor norme neconstituționale.

76. Prin urmare, în momentul în care judecătorul ordinar constată sau este invocată de către părți o anumită incertitudine privind constituționalitatea actului aplicabil, acesta este obligat să demareze procesul de exercitare a controlului constituționalității.

77. Curtea menționează că excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată de către:

(1) instanța de judecată din oficiu, care, respectând principiul supremației Constituției nu este în drept să aplice o normă în privința căreia există incertitudini de constituționalitate;

(2) părțile în proces, inclusiv reprezentanții acestora, drepturile și interesele cărora pot fi afectate prin aplicarea unei norme neconstituționale la soluționarea cauzei.

79. Astfel, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate.

80. Curtea menționează, că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil. Această cale indirectă, care permite cetățenilor accesul la justiția constituțională, oferă de asemenea, posibilitate Curții Constituționale, în calitatea sa de garant al supremației Constituției, să-și exercite controlul asupra puterii legiuitoare cu privire la respectarea catalogului drepturilor și libertăților fundamentale.

126

81. Potrivit prevederilor legale, în momentul acceptării excepției de neconstituționalitate, judecătorul dispune, prin încheiere, suspendarea procesului. Curtea reține, că suspendarea procesului pînă la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate este necesară prin a exclude aplicarea normelor contrare Constituției la soluționarea unei cauze.

82. Curtea reține că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu este o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate.

83. Curtea reține că verificarea constituționalității normelor contestate **constituie competența exclusivă a Curții Constituționale**. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decît doar în condițiile menționate la paragraful 82.

86. Curtea reține că, prin ignorarea excepției de neconstituționalitate și rezolvarea litigiului fără soluționarea prealabilă a excepției de către instanța de contenciu constituțional, judecătorul ordinar ar dobîndi prerogative improprie instanței judecătoreș.

87. Avînd în vedere cele menționate, **orice instanță judiciară chemată să soluționeze un litigiu, în ipoteza unei îndoieli cu privire la constituționalitatea unei dispoziții, are atît puterea, cît și obligația să se adreseze Curții Constituționale.**

90. În Hotărîrea nr. 15 din 6 mai 1997 Curtea a subliniat că „ excepția de neconstituționalitate reprezintă o procedură de inițiere de către **instanțele ordinare de judecată**, la inițiativa părților sau din oficiu, a controlului conformității unei legi sau a unui alt act normativ, în întregul său sau în majoritatea cazurilor parțial cu normele constituționale „.

95. Avînd la bază rațiune și esența instituției „ excepției de neconstituționalitate „, dreptul de a ridica excepția **aparține tuturor instanțelor judecătorești, respectiv judecătorilor dincadrul, acestora.**

97. Independența judecătorilor este unul dintre principiile fundamentale de organizare și realizare a justiției. În aplicarea legii, independența judecătorilor exclude noțiunea de ierarhie, subordonare. Avînd rolul de a soluționa litigiile în mod obiectiv, conform legii, și fiind o putere prin ei înșiși, judecătorii nu pot primi ordine, instrucțiuni sau sugestii de nici un fel cu privire la activitatea lor judiciară, nici din interiorul, nici din afara sistemului judiciar. Principiile internaționale statuează în mod explicit că judecătorii trebuie să ia decizii în deplină libertate și

să acționeze fără restricție și fără a fi obiectul unor influențe, incitări, presiuni, amenințări sau intervenții nelegale, directe sau indirecte, indiferent din partea cărei persoane vin și sub ce motiv. Judecătorul, în calitate de deținător al autorității judecătorești, trebuie să-și poată exercita funcția sa în deplină independență în raport cu toate constrângerile/forțele de natură socială, economică și politică și chiar în raport cu alți judecători și în raport cu administrația judecătorească.

103. Astfel, Curtea menționează că, în timp ce dreptul de a ridica excepția de neconstituționalitate aparține judecătorilor din cadrul instanțelor judecătorești de toate nivelele, precum și avînd în vedere caracterul formal al rolului Curții Supreme de Justiție și lipsa competenței acestei de a se pronunța asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate de instanțele judecătorești ierarhic inferioare, prevederile literelor a) și g) de la alin.(1) al articolului 135 din Constituție nu pot fi interpretate în sensul restrîngerii dreptului altor instanțe ordinare de a sesiza instanța de jurisdicție constituțională.

107. În același timp, în temeiul art. 135 alin.(1) lit. a) și lit. g) sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/ completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza. O astfel de interpretare asigură principiul constituțional al independenței tuturor judecătorilor în soluționarea cauzelor și supremația Constituției în procesul de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale.

III.CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT

De către organul de urmărire penală cet. Mișin Serghei a fost pus sub învinuire pentru că activînd în funcția de inspector al grupeii de combatere a șederii și migrației ilegale a străinilor, împreună cu ofițerul de urmărire penală Sidlețchii Iurie, Bazatin Vitalie și Sterlețchi Evgheni, ambii ultimii inspectori al poliției criminale, activînd toți în cadrul Comisariatului de poliție Buiucani, mun. Chișinău, la data de 12 iunie 2012, aproximativ la ora 20.00, sub pretextul deținerii informației că în grădina casei pe adresa sat Ghidighici, str. Victoriei, 93, mun. Chișinău se pot afla substanțe narcotice, contrar prevederilor alin.(3) art. 265 CPP, nu a întocmit proces-verbal cu înregistrarea acestuia pentru începerea urmăririi penale, fără înregistrarea informației date în modul stabilit în unitatea de gardă a Comisariatului de poliție, cu încălcarea dispozițiilor alin.(2) art. 118 CPP, fără permisul persoanei de la domiciliu și contrar prevederilor alin.(1) și (2) art. 301 CPP, fără autorizarea Judecătorului de instrucție, au pătruns în curtea casei indicate, de unde au ridicat 5 (cinci) plante de cînepă. A indicat acuzatorul de stat că în urma acțiunilor lui Mișin Serghei, Sidlețchii Iurie, Bazatin Vitalie și Sterlețchi Evgheni au fost cauzate daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor legitime ale lui Bouroș Maria și Bouroș Nadejda de inviolabilitate a domiciliului, cît și daune în proporții considerabile intereselor publice manifestate în activitatea haotică, samovolnică și lezarea prin aceasta a imaginii poliției ca organ de drept al autorității publice, chemat să apere pe baza respectării stricte a legilor, libertăților cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (oficiul Buiucani) din 16 ianuarie 2017, referindu-se la faptele accentuate de apărare că prevederile alin.(3) art. 265 Cod procedură

178

penală nu erau intrate în vigoare la momentul săvârșirii faptei, modul de înregistrare a infracțiunilor este prevăzut de un ordin intern al organelor de drept nepublicat în Monitorul Oficial, deci fără statut de act normativ, lipsa probelor că inculpații au pătruns în curtea casei, etc, cet. cet. Mișin Serghei, Sidlețchii Iurie, Bazatin Vitalie și Sterlețchi Evgheni au fost achitați. Actualmente, la apelul acuzatorului de stat, cauza se examinează în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău.

V. EXPUNEREA PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUTIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIGINUL ACESTOR AFIRMATII

Considerăm că infracțiunea prevăzută în alin.(1) art. 328 Cod penal cu consecințele de cauzare „a daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice,, este definită extrem de vag și imprecisă în Codul penal, nu este una previzibilă pentru subiecții cărora se adresează această normă, în măsura în care aceștea să-și poată adopta comportamentul în sensul respectării Legii penale, ceea ce transformă norma dată penală în una imprevizibilă și ca consecință neconstituțională. După gradul de descriere a laturii obiective a infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, dispoziția alin.(1) art. 328 Cod penal se situează la nivelul unei grave deficiențe tehnico-legislative, care incontestabil are un impact negativ asupra actului de înfăptuire a justiției. În special, obiectăm asupra modului de descriere a urmărilor prejudiciabile ale acestei infracțiuni, desemnate prin sintagma „daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice,,. Întrucât textele de lege enunțate au o natură estimativă, sunt vagi și imprecise, există riscul real de instaurare a arbitrarului judiciar.

Principiul legalității încriminării pretinde legiuitorului adoptarea unor texte complete (pentru a acoperi toate ipotezele de bază ale încriminării) și precizie (pentru a servi la stabilirea exactă a sensului unor termeni sau expresii și la determinarea fără echivoc a limitelor reale ale câmpului încriminării) , cerințe consacrate atât în cadrul planului juridic național (alin.(3) art. 53 a Legii privind actele legislative, nr. 780 din 27.12.2001 (M.O. nr. 36-38, 2002), cât și reținute în jurisprudența CtEDO. Astfel, în cauza *Kokkinakis împotriva Greciei* (CEDO,25.05.1993, par.40) instanța europeană a decis cu caracter de principiu că „legalitatea încriminării este îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și, la nevoie, cu ajutorul interpretării date de jurisprudență, ce acțiuni și omisiuni sunt de natură să-i angajeze responsabilitatea penală,,. În acest context, prin acuzarea înaintată, procurorul pune instanța judiciară în situația de a improviza , a ghici sensul sintagmei „daune în proporții considerabile intereselor publice,, și ce anume prejudiciază din acestea, cum prejudiciază sau nu, interesele publice. Astfel judecătorul ordinar pur și simplu se substituie legiuitorului, ce este contrar constatărilor CEDO făcute în cauza X. contra Regatului Unit (cauza din 07 mai 1982), că atunci când un act este privit ca infracțiune judecătorul poate doar să precizeze elementele constitutive ale infracțiunii, dar nu și să le modifice în detrimentul acuzatului, iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de un specialist. Atragem atenția că în cauza *Liivik vs. Estonia* (nr. 12157/05, hotărâre din 25.06.2009) Curtea Europeană, examinând o cerere cu privire la corespunderea cu

art. 7 al Convenției Europene a definiției infracțiunii de abuz de serviciu din Codul penal Estonian, a cărei latură obiectivă, asemeni Codului penal moldovenesc, conține expresia, cităm „care a cauzat daune considerabile intereselor protejate de lege a persoanei fizice, întreprinderii, organizației și intereselor naționale.”, sfârșitul citației, deci Înalta Curte a stabilit că această dispoziție din legea penală și interpretarea acesteia au fost moștenite de la fostul sistem juridic sovietic. Curtea a constatat o astfel de noțiune ca foarte largă și cu criterii vagi, iar dispoziția penală în cauză nu este de calitate cerută în temeiul Convenției în ce privește claritatea și previzibilitatea efectelor sale.

În Hotărîrea nr. 21 din 22.07.2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 125 lit. b) din Codul penal, a articolelor 7 alin.(7), 39 pct. 5, 313 alin.(6) Cod procedură penală și a unor prevederi din articolele 2 lit.d) și 16 lit.c) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție, Curtea Constituțională a stabilit:

52. Curtea reține că unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept îl constituie principiul legalității. Preeminența dreptului se asigură prin întreg sistemul de drept, inclusiv prin normele penale, acestea caracterizându-se prin anumite trăsături proprii, distinctive în raport cu alte categorii de norme, ce se diferențiază între ele prin caracterul și structura lor, prin sfera de incidență.

53. În jurisprudența sa Curtea a reținut că „preeminența dreptului în materie penală exprimă printre altele asigurarea legalității infracțiunilor și pedepselor, inadmisibilitatea aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special, prin analogie”.

54. Curtea menționează că incriminarea faptelor în legile penale, stabilirea pedepsei pentru ele, precum și alte reglementări, se întemeiază pe rațiuni de politică penală. Astfel, legea penală constituie un ansamblu de reguli juridice, formulate într-o manieră clară, concisă și precisă.

55. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale.

62. Potrivit jurisprudenței Curții Europene, art.7 § 1 din Convenția Europeană, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*), pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni, prevede și principiul potrivit căruia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie.

63. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că persoana este în drept să cunoască, în termeni foarte clari, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze responsabilitatea penală (*cauza Kokkinakis contra Greciei din 25 mai 1993*). Atunci când un act este privit ca infracțiune, judecătorul poate să precizeze elementele constitutive ale infracțiunii, dar nu să le modifice, în detrimentul acuzatului, iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de un specialist (*cauza X. contra Regatului Unit din 7 mai 1982*).

64. În același timp, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult

sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea în redactarea unei legi este un lucru dorit, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza S.W. împotriva Regatului Unit).

În Hotărârea Curții Constituționale nr. 17 din 19 mai 2016 privind excepția de neconstituționalitate articolului 191 din Codul de procedură penală Curtea accentuează aceași factori de claritate și privizibilitate a legii:

58. Curtea menționează că dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, consacrat în art. 23 din Legea fundamentala, implică, între altele, adoptarea de către legiuitor a unor reguli procedurale clare, în care să se prescrie cu precizie condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile.

59. În acest sens, în Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea a reținut că: „Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art.23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile.”

60. De asemenea, în cauza *Rotaru c. României*, Curtea Europeană a statuat că „o norma este previzibila numai atunci când este redactata cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane - care, la nevoie, poate apela la consultața de specialitate - să își corecteze conduita”, iar în cauza *Sunday Times c. Regatului Unit*, Curtea Europeană a decis că „[...] cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat”.

61. În acest context, Curtea reține, conținutul actului normativ trebuie să permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, claritatea și previzibilitatea fiind elemente sine qua non ale constituționalității unei norme. De asemenea, legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă să prevadă elementele ce disting particularitățile lor.

62. De altfel, în jurisprudența sa Curtea Europeană a reiterat că persoana în privința căreia se desfășoară o procedură penală este în drept să beneficieze de o diligență, în special în partea ce ține de examinarea cazului său. Astfel, previzibilitatea actului normativ este în strânsă legătură cu garanțiile unui proces echitabil, care sunt concepute pentru a evita plasarea unei persoane, pentru o perioadă îndelungată, într-o stare de incertitudine referitoare la rezultatul examinării

cauzei (cauza *Nakhmanovich c. Rusiei*, hotărârea 2 martie 2006, § 89, cauza *Hajibeyli c. Azerbaidjanului*, hotărârea 10 iulie 2008, § 51).

Necesitatea clarității legilor adoptate de către autoritățile publice naționale a fost și anterior obiectul examinării în Curtea Constituțională și la CEDO. Astfel în pct. 10 al Hotărârii Curții Constituționale nr.26 din 23.11.2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor alin.(6) art. 63 din Codul de procedură penală se atestă „Necesitatea examinării calității legii de către autoritățile publice ale Republicii Moldova a fost evidențiată și în jurisprudența CtEDO pe mai multe cauze (*Busuioc v. Moldova*⁹, *Guțu v. Moldova*¹⁰). Astfel, în cauza *Guțu v. Moldova*, § 66 (*Guțu v. Moldova* nr. 20289/02, 7 iunie 2007): „...expresia „prevăzută de lege” nu presupune doar corespunderea cu legislația națională, dar, de asemenea, se referă la calitatea acelei legislații (a se vedea *Half ord v. the United Kingdom*, Reports 1997-III, p. 1017, § 49). ...Legislația națională trebuie să indice cu o claritate rezonabilă scopul și modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminenței dreptului într-o societate democratică (a se vedea *Domenichini v. Italy*, Reports 1996-V, p. 1800, § 33)”

Ținem să accentuăm infracțiunea specificată în alin.(1) art. 328 Cod penal, fiind o componentă materială de infracțiune și nu de pericol, se consideră consumată din momentul survenirii urmărilor prejudiciabile, deci producerii *daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice și juridice*. În caz contrar, (lipsei daunelor considerabile) acțiunile pot fi calificate conform prevederilor art. 313 Cod contravențional, când fapta poate fi cauzatoare de prejudicii, însă ele nu ating proporțiile considerabile, ce se deduce din sintagma de la art. 313 Cod contravențional - *dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii*.

Potrivit teoriei dreptului penal al Republicii Moldova, reieșind din prevederile alin.(2) art. 126 Cod penal, prin *daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice* se înțelege: caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. În cazul nostru nici situația de fapt a prejudiciului, nici situația descrisă de acuzator în actul de învinuire nu corespunde cărorva indici legali a definiției daunelor. În consecință, clarificarea și atribuirea de conținut noțiunii de daună considerabilă rămâne la liberul arbitru al acuzării de stat și a instanței de judecată, aprecierea gravității consecințelor fiind una exclusiv subiectivă.

Cet. Mișin Serghei se află sub învinuire în baza unei legi imprecise și imprevizibile. Potrivit ei este lipsit de accesul liber la justiție în sensul aplicării corecte (art. 20 din Constituție) și la un proces echitabil (art. 6 Convenție).

Cauza *Livic contra Estoniei* (CEDO, 25.06.2009 definitivă la 25.10.2009) citată supra, în esența sa, este un exemplu asemeni sintagmei *daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice*

din alin.(1) art. 328 Cod penal al RM. În cadrul examinării acestei cauze a determinat CtEDO să constate în par. 104 al hotărîrii că a avut loc o încălcare a art.7 din Convenție, pe motiv că dispoziția penală analizată nu a fost de calitate cerută în temeiul Convenției, fiind neclară și imprivizibilă. Ori, în situația descrisă nu pot fi dubii la recunoașterea neconstituțională a sintagmei respective din alin.(1) art. 328 Cod penal al RM.

Curtea Constituțională, anterior prin hotărîre, nu sa expus asupra problemei ridicate.

VI. CERINTELE AUTORULUI.

În temeiul lit.a) alin.(1) art. 135 din Constituția Republicii Moldova, lit.a) alin.(1) art. 4 și alin.(1) art. 24 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, lit. a) alin.(1) art. 4 și art. 39 din Codul jurisdicției constituționale, alin.(3) art. 7 Cod de procedură penală

SOLICITĂM:

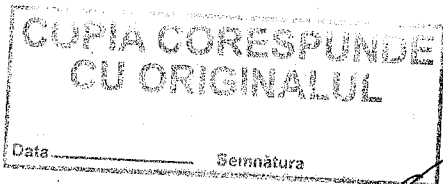
Disponerea prin încheiere asupra ridicării excepției de neconstituționalitate privind controlul constituționalității prevederii de la alin. (1) art. 328 Cod penal în partea ce vizează sintagma „dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice,...

Cu respect, avocat

I. Gavriluc

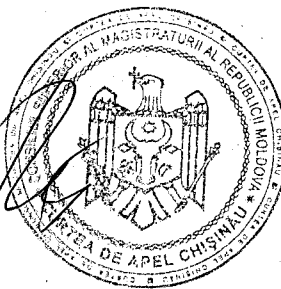
I.Gavriliuc.

17.05.2017

Judecătorești

[Handwritten signature]

Oxana Robu